

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1143. Usque Ad Annum 1176

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1762

VD18 90118014

§. 55. Ecclesia Germaniæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66377](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66377)

centesimo sexagesimo octavo, estque hoc factum ultimum, commemoratu dignum, in Chronico de Sclavis, quo illud Helmoldus Presbyter, incipiens a tempore Caroli Magni, perduxit.

Sæcul. XII.

A.C. 1168.

§. LV.

Ecclesia Germanicæ.

Alexander Papa, ubi ex Epistolis Waldemari Regis successum hujus operis & Rugiensium conversionem intellexit, literas ad Absolonem Episcopum Roschildensem dedit, in qua dicit: *Cum modicæ urbi alius Episcopus dari non possit, a Rege & populo rogati sumus, ut tibi in spiritualibus bujus Insulæ Regimen committeremus. Idem etiam Esquilus Archiepiscopus Lundensis & Sacræ Sedis Legatus, Episcopi ac Optimates illius Regni & denique Archiepiscopus Upsaliensis a nobis petierunt. Quare curam bujus Insulæ in spiritualibus in perpetuum tibi tradimus (*).* Hæc Epistola

(*) Hic dispicimus, Alexandrum Papam summa auctoritate, rogantibus & consentientibus Episcopis, pæne ultimi Septentrionis Ecclesias rexisse. Porro eadem ferme ratione, qua Ecclesiæ Regimen geritur, etiam ejusdem a Christo accepta Infallibilitas cognoscitur. Hodie

non

Sæcul. XII. stola Beneventi, quarta Novembris anno
 A.C. 1168. millesimo centesimo sexagesimo octavo
 data est.

Chron. Alb. Eodem anno, mense Octobri, Hart-
 Stad. an. wigo Archiepiscopo Bremensi fatis fun-
 1168. cto,

non nulli Scriptores clarissimi, cum de Fontibus Theologicis agunt, dissimulata in Quæstione de vera Ecclesia Infallibilitate, eam deinde in separatis articulis tum Summo Pontifici, etiam prævie ad consensum Ecclesiæ quidquam definienti, tum Concilio universali tribuunt. Sed sicut unica est Infallibilitas a Christo promissa, ita etiam ex pluribus fontibus fluere nequit, nisi ex uno, nempe ex Auctoritate Ecclesiæ Catholicæ seu Episcoporum, cum Capite suo Romano Pontifice sive in, sive extra Concilium universale, conjunctorum; sine qua nec ipsa Sacra Scriptura, nec Traditio in effectu infallibilis dici potest. Si enim totam Historiam Ecclesiasticam pervolvamus, Doctrinam Fidei explicatam & definitam, Hæreses damnatas, extincta schismata, stabilitam Disciplinam, non solum Papæ, nec Episcoporum a Romana Sede separatorum auctoritate, sed utraque conjuncta, inveniemus.

Nec si hodie a sacra Sede Bulla quacunque in causa emanaret, reclamante majore Episcoporum Catholicorum parte, ausim affirmare, quemquam Fidelium sub peccato ad obedientiam obligari, verum potius judicium suum posse suspendere, quoad Deo veritatem certiore infallibilitatis signo manifestare placeret.

cto, hæc Ecclesia duplici electione tur-
 bata est. Pars enim una Sifridum Al-
 berti Urſi Marchionis Brandeburgici fi-
 lium, altera Otbertum Decanum elegit.
 Verumtamen ambo Electi auctoritate
 Ducis Saxonix loco cedere coacti. Cum
 deinde Imperator Curiam Bambergæ
 celebraſſet, utriusque electio irritata, &
 Balduinus Præpoſitus Halberſtadienſis in
 Sedem Bremeniſem intruſus eſt, volunta-
 te Ducis, cui Bona hujus Eccleſiæ prodit.
 Ordinatus a Schiſmaticis, accepto
 ab Antipapa Pallio, Archiepiſcopatum
 annis decem occupavit. Sifridus Epi-
 ſcopali Infula Brandeburgi fulſit.

Sæcul. XII.
 A.C. 1168.

*Hift. Ar-
 chiep. Brem.
 p. 105.*

In Bavaria Conradus Archiepiſcopus
 Salisburgenſis eodem anno milieſimo
 centeſimo ſexageſimo octavo, viginti
 octava Septembris, ad cœleſtia translatus
 eſt, poſtquam pro deſenſione Eccleſiæ
 Catholicæ a Friderico Imperatore, Pa-
 truele ſuo, & a Schiſmaticis multa aſpe-
 ra tuliffet; nam Præful iſte a partibus
 Alexandri Papæ avelli nunquam potue-
 rat (*). Suffectus eſt ei Albertus ipſius
 Nepos

*Chron. Ret-
 cherſp.
 an. 1168.*

Illa jam ætate Archipræfules Salisburgenſes
 etiam Principatum terrenum obtinuiſſe cogno-
 ſcimus, ex illis verbis Hiſtoriæ Salisburgenſis
 pag.

Sæcul. XII. A.C. 1168. Nepos Ladislai Regis Bohemiæ filius, communi Clericorum, Virorum Dignitate conspicuorum, populique consensu, Is itaque adhuc dum Diaconus & juvenis in Cathedram Salisburgensem in Festo Omnium Sanctorum solemniter evehitur, & anno sequente, millesimo centesimo sexagesimo nono, Presbyter, tumque Archiepiscopus decima quinta Martii in Sabbato quatuor temporum Quadragesimæ ab Udalrico Patriarcha Aquilejensi ordinatur, cui deinde Alexander Papa Pallium misit.

pag. quadringentesima sexta: *Conradus* mox utrisque usus armis, simul impios Ecclesiæ violatores sacro excommunicationis fulmine precelluit, una conductis copiis Fidelium Ministrorum injurias propulsavit.

